

గోంధిజీ శతకము.

గోంధక శతలు:

సద్వహృతీం మగ్గిరాల రాఘవచంద్రియ్య సచాచ్ఛత్తిగారు.

ప్రకాశసులు:

రాధాకృష్ణ అండుకంపెనీ,
బెజవాడ.

బెజవాడ

రాధాకృష్ణ మదార్థకరణలలో మదింపబడినది.

1941

సర్వస్వామ్యములు }
ప్రకాశసులవి. }

వెల ను. 0—5—0

13532

పీరిక.

“గాంధిజీ” మహాత్మ కార్యములను సర్వజనులకు దెలియు మృదుమధురకై లిలో పద్యరూపముగా వెలడించుట మంచిదని ఖ్రిస్తులు నూచించిరి. దానికి ఘలముగా ఈకృతిని రచించితిని. కాని యూ లోకో తరఫురుషుని విశ్వవ్యాప మహోతమయ్యారిని సమగ్రముగాఁ బ్రిధర్మించుటకీ చిన్న కృతి యొంత!.. చంద్రునకు ఒక నూలుపోగు! కదా?.

బాలబాలికలకు కిషతి లేకుండుటకు సంధిని పెక్కాలు విడిచితిని. పండితులు తుమింతురుగాక!.

సదాచిహ్నమ్రాశమము బెజవాడ, 1—9—1941.	దుగ్గిరాల రాఘవచంద్రయ్య సచాన్చి.
--	------------------------------------

గొంధిజీ శతకము.

—♦ భారత దేశ సేవ ♦—

శా॥ స్వాతంత్ర్యంబు తొలంగఁ దేజనుది న
ర్వమ్ముఁ నశింపంగఁ దా
నేత్తోఁవంగనలేక చిక్కి శవమై యెం
తే విహీనసిత్తిఁ
పా! తండ్రీ! నను గావవేయనుచు దీ
నాలాపయై దై వమ్ముఁ
చేతుల్మైడిచి మొర్కు భారతిని ర
క్షింపంగదే గాంధిజీ!.

ఉ॥ కొమకులయ్యాదు, జెద్ద విల
 కోటులుగాఁగల మర్చులందు నో
 క్కఁడు నిను బోలజ్ఞాలఁడు జ
 గమ్మన భారతి నిల్పినించి నీ
 శుఁడు నినుబంపెనన్ననుడి
 సూరులు భారతమందు నెల్లెడ్కు
 గడుముద మొప్ప నాడుదురు
 కావవె భారతి నీవు గాంధిజీ!.

2

ఇ॥ “ప్రాచీనమ్మగు కీర్తియుక్త విభవముం
 బ్యాడాయె లోకమ్మలో
 నేచోటుకు గడు వంచనల్ గలిగి ని
 స్తు! యింక మోమె త్రి నే
 నేచక్కిక్కు భువి సాటిదేశముల నీ
 మీంతుకు శవాకారస్తు
 వా! చక్కీ! ” యని యేస్తు భారతికి ది
 క్కు మనుమొ గాంధిజీ!.

3

ఉ॥ “కోటుల ప్రత్యొకుల్ తినుట
 కుండ లవ్మేనను లేక నేడు ము
 పూటల కొక్కపూట లఘు
 భోజనముం బానరింతురక్కటా!
 ఆటికిలేక కుండదగు
 కోటజనమ్ముల నేలువారలీ
 వేటికి రక్త సేయః” వని
 యేడ్చెడి భారతిం బోర్చు గాంధిజీ!.. 4

ఉ॥ “గుడ్డలు తాల్ప సేరకయుం
 ఆటికి గంజిని పొంద లేకయుం
 మడితసమ్మై మైమునువు
 మన్న జనమ్ములు నేడు భూమిలో
 దొడ్డతనమ్మై రాజతయుం
 దోరశ్శి దేజము నందె; నక్కటా!
 బిడ్డలకింత చేటు?” యని
 వేడెడి భారతిం బోర్చు గాంధిజీ!.. 5

— హరిజనసేవ —

ణ॥ భారతభూమి కెంతయును
బ్రాడియుఁ బంటయునిచ్చి స్తాఖ్యముల్
గూరుచువారి నంటుకొను
గూడని పంచములంచు దగ్గరు
జేరఁగనీక బాధలు ర
చించడి యక్కుతి తప్పలంచు సే
రావుర వచించి మాన్మి యశ
మందితి వెంతయు సీవు గాంధిజీ!.

6

ణ॥ పంచములంచుఁ బిల్పుటది
పాపమటంచును బల్కి యెంతయు
స్క్రూంచితసమ్మైతో హరిజ
నమ్ములు నాజనువేరు నిచ్చి థ
రావుంచితరీతి ప్రోందశ్వల
యూదరణమ్మును బొందఁజేసి ర
త్సీంచితి కోట్ల సజ్జనుల
నెలరు మెచ్చుగ సీవు గాంధిజీ!.

7

ఉ॥ “పల్లుల నంటుచుండ్రు మతి
 పేర్ముడి నెద్దుల నంటుచుండ్రు మ
 మ్యుల్లర మాలమాదిగ లి
 సీ! తొలఁగుండని తోలుచుండురీ
 రమ్ములని కార్యముఁ విడువుఁ
 డ్రీ!” యను పూజ్యులు పంచమాహ్వయుల్
 చలని సీదు సేతలకు
 నంబరమందిరి సేడు గాంధిజీ!.. 8

ఉ॥ “గార్మము చెంత కేసియును
 రాదగరందురు మమ్మై నక్కటా!
 యేము రచించినట్టి దౌన
 గే మొరొ! కన్నకుమారులందు మ
 మ్యామెయి చూడ థర్ముమొరొ?
 యాశ్వరీ!” యంచను పంచమాఖ్యలు
 బేర్మను రత్న సేసికడు
 బేరిమి కూర్చుతివార! గాంధిజీ!.. 9

చం॥ “హరిజనులన్న మానవులు
 నౌదురు బీడ్డలు నాకు; సేల దు
 ర్భరమును నింద్యమాగతిని
 వారల పక్కట గాంమదూరులు—
 నెఱపుదు?” రంచు సీశుఁడు గ
 జేంపంగ రాని విచారమందుట—
 నరసత నిల్పఁ జాలితివి
 సజ్జనమార్థివికాదె? గాంధిజీ!.

10

ఉ॥ “నీ మును దేవు బీడ్డలమై
 దేయటికి గుళ్ళఁ బోవగొరొకో!
 గోమునఁబోయి మొట్టిక్కు— కల
 కుందుల నెలను విప్పిచెప్పి “యో
 స్వామి! మము— మహాపదలఁ
 బుడ్డ జనముగైల రక్తసల్పమం
 చేమును కోరరాదె?” యను
 సేక్కులు వాపితివోర! గాంధిజీ.

11

చం || “కొదుకులయందుఁ గమములఁ
 గుండెడివారలె తండ్రీ పేర్మము
 వ్యాముఁ గదుజూత్తొంద్రీగద?
 భూసులి నెంమనులేని రీతి నీ
 వడునున పంచమాళిమము
 వార్షినరాని యనేక బాధల్తు
 గుమపుదె? దేవ్! య్యాజనులఁ
 గూరిమిఁ బోర్చితివార! గాంధిజీ! 12

ఉ || “ఆవదఁగుందు వుత్తుర్ల ద
 యూమతిబోర్తురు తండ్రీలెందు మా
 పాపమిదేమి? కటుటకు
 బటులు తింటభుఁ గూడులేని మ
 మౌర్యపరమేశ! నీడు గుడి
 యొదకుఁ బోవఁగ నీవలు”ంచు నం
 తాపముచెందు పంచముల
 బాధలు పాపితివార! గాంధిజీ! 13

చం॥ ఇరువదియొక్కనాట్లు తప
 మెల్ల జగమ్మలు మెచ్చేజేసిఁ యా
 హరిజనులగ్గేవర్షముల
 యంతటివారలయన్న సత్యమ్ము—
 గఱపితివెల్ల భారతికి
 గలైను మోదము హైందవాళికి—
 నెఱపితివెంతో మేలు మహి
 నిల్చితి హైందవబాతి గాంధిజీ!.

14

ఉ॥ సీ తపమ్ము— ఘలమ్మనను సేడు హి
 మాచల సేతుమధ్య వు—
 భూతలమెల్ల పంచముల
 పూజ్యలన్నట్లను మిత్తులట్లగా
 చూతురు హైందవుల్ల మఱియు
 చోద్యము పంచమసేవ గారవం
 బై తనరై— సవరులకు
 నారయ సీతప మెంతో! గాంధిజీ!.

15

—♦ తార్ప శు ♦—

ఉ॥ తార్పను పాపమన్న నుడి
తప్పి దినమ్మునుతార్పి సంపదల్
పోవఁగ దేవాపాటవము
పోవఁగ నిలును నొభ్రు నాశమై
చేవతొఱంగి దీనులయి
చింతిలు వారలఁ దార్పవకుండు న
దాఖువము వ్యాపిచేసితివి
భారతభూమిని నేడు గాంధిజీ!.

16

ము॥ తమ సంతూసము ధర్మపత్నియు కడు—
దర్శ మ్ముత్తో నిత్యము—
దమ సంపాదనమంది జీవనము వా
త్సల్యమ్మైమై చేయుచుం
డ మహాపాశుల చెల్పిఁ దార్పగుషులపా
లై తొంటి సాభాగ్య సా
ఖ్యములేగు— గడు గుండువారలకు ర
తు— గూర్చితో గాంధిజీ!.

17

ఉ॥ కోటుల పంచమావ్యాయాలు
 కూట్టికిరైక కృశించుచుఁ గడుఁ
 జేటులుచెందఁ గారణము
 భీ! యని యొల్లరు నాఁషుతాఁప్రఁడుఁ
 గాటపుఁ బ్యేమత్తో వదలఁ
 గా మదిఁబూనక సల్పుచుంటయుఁ
 మాటను సేర్పి తాఁగుఁడును
 మానిపినాఁడవు గాదె? గాంధిజీ!. 18

ఉ॥ గొప్పకులమ్మువారమని
 గొంతుకపెంచి వచించువారిలో
 నిప్పటి పాపకాలముని
 సిందఱ్తో తాఁప్రఁడురస్సు సత్యముఁ
 జెప్పి లొఱంగఁజేసి కడు
 శ్రీకులఁ జేసిన ధర్మరాజ! మే
 మెప్పగిదిఁ నినుఁ మతతు?
 మేరును నాటియె సీకు? గాంధిజీ!. 19

ఉ॥ తార్పుడుచేత చౌర్యమున
 ధార్మికవృత్తియు ఫూరహత్యలు
 భూవలయమ్మును బృబలు
 మున్నును నేడును భారతావని
 దార్పుడు పాపమూట నవి
 తక్కుడైయైనను నేడు పొచ్చగా?
 సీవది తుర్మింపఁగల్లితివి
 నీ మహిమమ్మున నౌర! గాంధిజీ!.

20

ఉ॥ కల్లుగలట్టి తాళ్లులను
 ఇండనము బొనరించి దేశశ్రం
 జలదనమ్ము నిల్చుఁడని
 చోటి జనమ్ములు తార్పవకుండగా
 పెల్లుగ భారతావనిని
 పెద్దలచే బలుకంగఁజేసి సీ
 చలని యేలికన్నిలుపఁ
 జాలితి తార్పగుడునౌర! గాంధిజీ.

21

—♦ దృష్టి దోషము ♦—

ఉ॥ భూజనవేళే జూచిన నె

బొందును పాపమటన్ను భార్యింతి హిం
చూ జను లీషు బిడ్డలను
దూరముగాఁగను బొండటంచు న
వ్యాజముగాఁగే దోర్చిలుట యు
స్తర్వామటంచునే దృష్టిదోష మో
భూజనులార! మానుడని
బోధనచేసితివార! గాంధిజీ!

మ॥ తమ వర్ణమ్ముల వారిలోఁ గులటలు—
దార్జన్యమూర్తుల్ దురు
ద్వయమ జీవుల్ హతకాశులు— కుడుశులం
దర్శమ్ముతోఁ జూడఁగా
నమలత్వమ్ము చెలంగు; నన్యలు పవి
తార్మత్తుల్ కలారయ్య దూ
రముగాఁ ద్వాజ్యలెరు— నుడి— నిలిపితో
రా! సీవెకా! గాంధిజీ!

—♦ సు ర్షా నో ప ము ♦—

చం॥ హాయముల గోవులం దినము
 నంటుదు రయ్యది పాపమన్న యూ
 భయమది యగ్గివర్రముల
 వారికి లేకుములేదు పూజ్యజ
 స్నేయగు మనుష్య భోజనము
 నంగనరాని వినీచుఁగాగఁ జే
 సి యిటులు కుండఁజేయుటిక
 చెలదయంటివి మేలు! గాంధిజీ!.

24

మ॥ తమ వర్రమ్మననొప్పి సైరిణుల చెం
 త్తు మెక్కుఁదప్పుంచు నెం
 చమియుఁ, సజ్జనులం గులమ్మనన సీ
 చత్వమ్మ వార్తె తి రం
 చు మహాపాపులనటు భోజనములు
 జోటీమియుం బొపమం
 చు మహాత్ము! నిజముఁ వచించి కడు మె
 చ్చుంగంటివో! గాంధిజీ!

25

ఉ॥ పప్పను గూరగాయలును
 పాలును బియ్యము నిచ్చ వూజ్యలం
 దవ్వళమండఁగా దగని
 తాయజ్యలఁజేతయు హత్యసేయునా
 తప్పుడువారినేని తమ
 దగ్గఱఁజేరిచి యారగించుటల్
 తప్పని సచ్చఁజెప్పితివి
 ధన్యఁడవారయ సీవు గాంధిజీ!.. 26

చం॥ కులమునఁ బుట్టుట్టొక్కుట్టియు
 గోపుతనమ్మై స్వవర్ణజాతలొ
 కులటలకంటె ధర్మగుణ
 కోవిదులై తగునటి యన్య వ
 ద్వాలు కడు తక్కువన్ను నుడి
 రూఢిగ తప్పనిజెప్పి యెలవా
 రలు నొక పంక్తిలోఁ గుదువ
 రాదను టొప్పుదయంటి గాంధిజీ!.. 27

—♦ సర్వసత్యము ♦—

చం॥ గొనముల మంచియుం జెకుగు
 గొంచెమయేనియు నెంచకక్కటా
 జననమదొండె పూజ్యతతు
 స్థానమటంచును జెప్పుచుంతో త
 వృని గుణి నుష్కలమ్ము గలఁ
 డైనను పూజ్యఁడ; పూజలంద దు
 రనుఁడు తగండు పూజ్యకుల
 నంభవుడేనియు నంటి గాంధిజీ!.

28

చం॥ “గొనమదిలేక నత్కులము
 కొంచెమయేనియు మేలు కూర్చుస్తా?
 కనులకు సొంపులంగురియు
 గలినరైలది పంటలేపిచే
 జనముల మన్ననంబడయుఁ
 జాలెని? దుర్గణియెంతో సత్కుల
 మ్మున జనియించియుఁ— మహిమ
 పొందడ”యంటివి గాదె? గాంధిజీ!. 29

—♦ అ హి ० స ♦—

చం॥ పరులు నినుఁ వధించుటకు

పైఁబడినుఁ లవమేని కోపముఁ

ద్వారయును పొందకే విమల

ధర్మపథమ్మును శ్రీమ మార్గముఁ

దౌతుగఁగఁ శాంతితో లవము

దూషణసల్వక మేలుదారికిఁ

తిరుగఁగఁ జీత మేలని వి

ధించితి ధర్మము మాకు గాంధిజీ!.

30

ఉ॥ చంపెదువాని సేనియును

సత్య మహింసయునూని కోర్ధముం

జంపి తయార్ద్రీబుద్దిఁ గడుఁ

జక్కుని తోర్ధీవకుఁ దీర్ఘమ్మదన్న సీ

సాంపగుధర్ముఁ నెఱవు

సూరులు లోకమునందు నుంచు రే?

చంపకమాధురిం గనఁగఁ

జాలునె వానరమెందు? గాంధిజీ!.

31

ఉ॥ లతుల, కోట్లు జంపగఁ బ
 లమ్ములతోఁ జనుదెంచినటి యూ
 రాకుసు లేనియుక్క బవుళ
 రమ్ముగుణమ్ముగు నా యహింనచే
 శిక్షితులొచు సామ్యతను
 చెందుదురీప్పిత సిద్ధికూర్తరం
 చక్కయు ధర్మముంగఱపి
 తోర! మహాత్ముడపీపు గాంధిజీ!.. 82

ఉ॥ నీదు నహింనలోఁ గలుగు
 నిర్మలధర్మముగాంచి సార్జు ల
 వ్యాదవు సారముండలిసి
 వహ్వరైయంచు నుతింత్తుకాని ల
 క్షీరయితుండయైన నది
 చేయుటక్కప్పను నీదుళాంతప్పుక్క
 వాదము నాచరింపఁగల
 వారలు నుందురైయెందు? గాంధిజీ!.. 83

యీ॥ కొట్టిన కొట్టగాదగదు
 కూర్చలతమెట్టిన మెట్టరాదు త్క—
 దిట్టిన దిట్టరాదు మఱి
 దేవునిఁజూచిన రీతి శతుర్వు
 బీటగుప్పేమతోఁ గనుచు
 మెచ్చ జగమ్మలు మంచిదారిలోఁ
 జెట్టుట శాంతుధర్మమని
 వేమఱు జపితి మెలు! గాంధిజీ!.

34

ము॥ మును వృష్టిదుడు తండ్రిహింసలను నో
 రుఁ— మేల్కైయూ బుద్దియుఁ—
 బూనరం దాలిచి మానసమ్మినను తా
 నొక్కింతయుం గోధముం
 గనకే కొట్టిన దిట్టినం విసము తా॥
 గం జేసినఁ— హహ్నుఁ— జే
 ర్చిన నోర్చు స్నాతి సీవ యోర్చితివి యే
 రీ యన్ను లో గాంధిజీ!.

35

ఉ॥ “యేన”ను శ్రావణమండ
 యెంతయు శత్రులు కూర్చిత్తులై
 చేసిన ఫోరశాధలను
 చింతిలకోరిచి “దేవదేవ! యా
 చేసిన కీమలక్క మఱన్న
 శిక్షయొనర్పకు” మంచువేడే లే
 రాసరి నీవుతక్క జగ
 మంద్రాకరండును నెందు గాంధిజీ!. 36

—♦ పితృమాతృభక్తి ♦—

చం॥ పీపటనమండె తండ్రికిని
 ప్రముడిసేవను జేయుపొంచె నూకు
 లును విడువాగ వేగము క
 దుంగదుహోచ్చుగ నింటికేగి నీ
 జనకుని కెంతొనేవ కదు
 నమ్మతిఁజేసి జగమ్మవారలె
 లను తలిదండ్రులం గొలువ
 లక్ష్ముము చూపితిఁగాదె? గాంధిజీ!. 37

ఉ॥ తలివ్రీతమ్యు * సేయు నడ
 ధర్మమతింబనిపూని మబ్బులో
 నెలదినమ్యుడాగినది
 నేళుడు వెల్యుడు వేళుఱాచి నీ
 తలికింజెప్పి దూమెకు ము
 దమ్మునరించితి వెన్నూనాట్టు నీ
 వెలుచుమెచ్చు బాల్యమున
 నెంతటి పూజ్యండవోర! గాంధిజీ!. 38

ఉ॥ తలిని దండ్రీనిం గొలుచు
 ధర్మము నేకు కృశించుచుండ నీ
 వెలశుడది సల్పితెవ
 రీడు? విదేశము పోవువేళ నీ
 తలికి మద్య మాంసములు
 తాఁకనటంచును జెప్పి దానినిం
 జెలుగుజేసినాఁడవటు
 చెయుగ నావ్యడునేర్చు? గాంధిజీ!. 39

తలిగారు చాతుర్మాస్య వ్రీతము చేసెడి. సూర్యుడు మబ్బులనుండి
 తలికివచ్చినప్పుడు ప్రిధక్షిణము చేసి భుజింపవలయ్యును. సూర్యుడు
 కన్పదని లోహలలో ఆమె భుజించెడికాదు.

ఉ॥ తలిని దండ్రీఁ గావడిని
 దాలిచి దేశములందు దిఁప్పుచుం
 బెలుగ గొల్పు నా * శ్రీవఱుఁ
 బీర్తిగ జీవితమెలవీడ కే
 యులమునందు గొల్పువట
 యుత్తమ భక్తిని తలిదండ్రులం
 ఎలరు సట్టిభక్తిగన
 సెంచుచు పూజ్యదవౌర! గాంధిజీ!. 40

—♦ హి ० దూ మ హ మృ దీ య మై ప్రि ♦—

ఉ॥ హిందువులుఁ మహామృదు భ
 జించెడువారును నన్నదమృ లీ
 చందమెతీంగి సోదరుల
 చౌడ్వన మాళ్నను భేద బుద్ధి రే
 కెందును నొక్కచౌచు వసి
 యించుచు నుండుఁడు పోరుచుండినం
 బొందుదు రిర్యురుఁ జెడుగు
 పో!” యని చెప్పితిమేలు గాంధిజీ!. 41

* శ్రీవఱుఁడు వృద్ధులను తలిదండ్రులను కావడిలా మాసికాని సర్వ
సేవలు చేయును తీర్థయాత్రీలు చేయించేను.

ను॥ ఒక గార్చిమంబున రెండు నామములతో

నున్నట్టి మింగొరెండు మై

తీర్చడు— హెచ్చుగఁ బూనఁగావలదే? చి

ద్వేషంబు నందంగ మే

లాకొ? యిండ్లగ్గికి పాలుగఁ దురకఁ జే

టొందించి హిందూజను—

సుకమందంగను జేయునేర్చునే?” యాటు

చుంజెప్పితో! గాంధిజీ!

42

ఉ॥ ఎండయు వానయు— గఱవు

హెచ్చుగువంటలు నొక్క రీతిగా

నుండును హిందు మున్నిముల

కొక్కటనుండెడి వారలండు వే

అలండునొకో? మతంబునకు

నొకొక తీరుగ సోకుచుండునే?

కండు హితుల్ మిముంగని జ

గత్తుతిమెచ్చెడు నంటి గాంధిజీ!

43

—♦ ప్రశ్న సేవ —

ఛా॥ పాకీదొడ్డను బాగుచేసితిని భూ
పాగీకముల్ మెచ్చుగా
నే కాలమ్మున నేరుమ్లు వినని యు
టీవార! రాజ్యంగమ్లు
నొక్కదిన్నిపుతి వెల్ల రాజ్యవిదు లో
రా! యంచు కీరింప సీ
కీ కాలమ్మున నెందు నీషుగలరే?
యూ సేవల్ గాంధిజీ!

44

చం॥ ధనమది కుప్ప తెప్పలుగ
దగ్గఱక్కు జనుదెంచినప్పు వ
దని తన పొట్టకైనాక
తాజనియించిన దేశమాత కె
లను త్యజయింపఁజాలితివ
లచ్చినిగోరని మాసవుండు భూ
మని నొరుఁడు న్నె? తాగ్యగమున
మిన్నువ్వకాదొకొ నీవు? గాంధిజీ!

45

ఉ॥ బీదలఁ గూలివారలను

బోమనుజేర్చుచువారి నెంతయో

యూదరబుది నెల్లత్తుడు

నారయుచుండుట నాఫీకాస్టల్లిఁ

“బీదలబంధు” వంచు నిను

బేర్కొని రార్తుల రక్తార్థమై

కాదె నినుఁ సృజించెను జ

గత్పుతీ భూతలమందు? గాంధిజీ!

46

ఇ॥ చంపారణ్యమునందు రైతులను భూ

స్వాముల్ మహాబూధుల్

ముంపంచానఁగఁ గావవేయనుచు విం

మ్యూంగోర రక్తోరివై

“చంపార్ణ” స్థలికేగి భూమిత్తుల శి

కౌదక్కతంగెల్చి ర

క్షీంపఁకొలితిగాదె లక్షులను నీ

కేరీడొక్కో గాంధిజీ!

47

మ॥ తలవన్ను ఏ విధియింప నాథీకను ల
త్వంతంబు దుఃఖాత్ములై

ఇల సెవ్వారలు రక్తసేతురని యెం
తేనెంచి నిఁ వేడఁగా

బలవదూభులు నదిర్చి గల్చితివిశా?
పన్నుం దొలంగించి? సీ

కిల సెవ్వారలుసాటి? యాశు సరి సీ
నే యంద్రిసూ గాంధిజీ!.

48

—♦ తు మ ♦—

మ॥ ప్రజలెల్లందను గౌరవమ్మునఁగను—
బారిషరె యెంతయుఁ—

విజయమ్ముచ్చుగ సంపదల్ చెలఁగఁగా
వెల్లాందుకాలాన సీ

చజనుండ్రాక్షరుఁ డాఫీకాను గుణ మెం
చుఁలేక నిఁ దన్న నో

రిచ జగతీక్కరినిగంటి శక్తుడవయై
శిష్టీంపకే గాంధిజీ!.

49

చ॥ నకల జగమ్మ సీదగు ప్ర

శన్నపు ధర్మముగాంచి భక్తితో

“నకలుష దైవరూపుడు మ

హత్తుడు గాంధిజి తా “నహింస” యు

స్నకృతిని తలిభారతి పొ

సర్పిన వున్నముచే సృజించె వే

తొక తలమందు పుట్టఁగల

దొకొన్న యి”దంచు నుత్తింతుంగి గాంధిజీ!.. 50

ఉ॥ చాకలి మంగలుల్ నలువు

సర్వవిధమ్ముల సేవలుకు గడుఁ

తృకలవాడవయ్యను ర

చింపఁగ జంకక చేసికొంచు దో

మైకపరుల్ హసించునపు

“డార్యుడు వీనినిఁ జేయ సీచుఁడో

నేకడు ధర్మయయ్యను? ని

సీ! యవి చెలవ”యంటి గాంధిజీ!.. 51

చం॥ మతములవైల నొక్కటను
 మాన్యపుభావముడాల్ని యెంతో స
 మృతి తనరంగ గైప్పటవుల
 మంచిని, ముస్లిములందు నొప్పు మం
 చితనముజేర్ని హిందువులఁ
 జేరిన చెడులు తుఱించివై చిన
 నృతముల సారముక్క నిలుపఁ
 జాలితి వర్తనమందు గాంధిజీ!.

52

ఁ॥ పంచములన్న పేరిదుచు
 పాపమెఱుంగని మర్యైటులక్క
 వంచనతో స్ఫురింపుదగు
 వారలుకారని చెప్పటద్ది కా
 వించెగెళంక ముత్తమతు
 వేదమతమృనకంచు దెల్ని త
 ప్రించితివా మతమృన జ
 నించిన మచ్చను సీవు గాంధిజీ!.

53

—♦ సంఘ సంస్కరము ♦..

చం॥ చినతనమండె పెండిలిని

చేయుట దోషమటంచుఁ జెప్పి క

నై నెనిమి చేండుయుడ్ద వరు

నిం జతగూర్చుట మేలటన్న బు

దిని విడుఁడయ్య హైండవులు

దిదుకొనుండది చెడుకార్య మం

చును వచియించి మేలుగతిఁ

జూపితివెలరుమెచ్చ గాంధిజీ!.

54

ఉ॥ పెండిలివేళ విందులకు

వేడ్కులకుఁ గడు ఖర్చునేయుటల్

దండుగ వాని మానుటది

ధర్మమటంచు బుణమ్మచేయుచో

ముండగు నాసి నాళమయి

మిందనుగీడు జనించుగాన మిం

పెండిలులుఁ మితవ్యయము

పెరిమిఁ జల్పుఁడయంటి గాంధిజీ!.

55

—♦ స్వరాజ్యప్రదానము ♦—

ఉ॥ శీతనగమ్మనుండి యిల

సేతువుదాకను వ్యాప్తమెన త్రీ

ఓంతలమొలనుం దిరిగి

నీ వనిశమ్మను బోధచేసి ని

దాయితురులటు లజ్జలయి

రాజ్యమునేలఁగ కోర్కెలేని యా

జాతికి సత్పురీబోధమును

జల్పవై తేజముగల గాంధిజీ!

56

ఉ॥ భారతికి స్వరాజ్యమది

వచ్చుటకై పదరాని పాటులం

గోరి వహించి చీంకటిని

గుర్చింగుచునుండిన యూర్యభూమి వి

స్తార కళాసుశోభితము

చలిపి స్వరాజ్య పదమ్ము నందఁగాఁ

శేంచితీవు నీ నలువు

సేవల నెస్నుదరంజె గాంధిజీ!

57

—♦ హిందూ మత భక్తి ♦—

చం॥ మతములు సర్వముం జడివి
 మాన్యగుణమృతులు స్వీకరించి యు
 స్నేతియది వేదపుట్ట మతము
 నన్నిలుపంగను సేరిచ్చినాడ వె
 టీ తఱిని వేతుతోర్చివలు న
 టింపశు పూనవు; వేదధర్మశుం
 జతురుడవార! పైందవుల
 జాతికిరత్నమవీను గాంధిజీ!..

58

ఉ॥ ఆలయమందు విగ్రహము
 నర్చనచేయుట తప్పటంచు వా
 గాలములొప్ప వంగకుల
 శాస్త్రీయు బ్రహ్మానమాజమెంతయుఁ
 మేలని భారతీయులన
 మేయముగాఁగను జేర్చుచుండఁబోఁ
 జాలవ యమృతమృతకు
 సత్యమెటేంగిన నీవు గాంధిజీ!..

59

—♦ సత్యము ♦—

శా॥ సత్యమైవ్యవ్యాదు పాలనమ్మలై సలుప్పు
జన్మించితీవార సీ
సత్యాన్తకి పగమ్మనందొక హరి
శ్చుండ్రుప్పు వహించెం భళీ!
సత్యమ్మార్థి నుతండు పెద్దయయి తా
సాగింప బాల్యమ్మన్
నిత్యమొన్నావది యాచరించితివిగా?
సీక్కిడొకో? గాంధిజీ!.

60

ఉ॥ బంగరుకంకణమ్ము బుఱ
బాధకునమ్మియు దాని దాచి వే
యంగను జాలకయ్య కడు
నాగ్రహమందు సటంచెఱెంగియుం
దొంగతనమ్ము ఛైర్యగతి
తో వచియించి యతండు నిన్ను మే
చ్చుంగను బాల్యపుం దశన
సల్పితిసత్యపునిష్ట గాంధిజీ!.

61

ఁ॥ గౌప్యపరీక్ష గల్చినను

గోదున నిన్నూక న్యాయవాదిగా

నొప్పఁగరాదటంచు పలు

కొక్కటి గాఁగను నాథిఁకాస్తల్లి—

ముప్పగఁ దెల్లవారలు వి

మూరత నిన్నై దిరింప సైచి సే

రొప్పఁగఁ బోరి గల్చితి వ

హాఁ! యని శత్రులుమెచ్చ గాంధిజీ!.. 62

ఁ॥ చేసిన తప్ప లేరికిని

జెప్పరు మర్యాలు భూతలమ్మున్—

వీసముదాపకీవొక్కడ

స్వియచరిత్రిమునందు మున్న సీ

చేసిన తప్ప లేలను వ

చించితి సత్యము వెలడించుట్—

సీనరివారలెందు ధర

సీం జనియించిరె మున్న గాంధిజీ!.. 63

ఉ॥ పొందువులందు వరముల
 నెక్కడు తక్కడు లేవటంచు నా
 చందము నాచరించుటకు
 నమ్మతి బాపనకన్నె భార్యగా
 చెంచుచుటంచు పుత్రున్నినకుఁ
 జేసితి పెండిలి దానిగాంచి లోఁ
 గుండి ననాతనుల్ తెగడఁ
 గొంతవు లేశమయ్యేని గాంధిజీ!.. 64

మ॥ తలగుడ్డం ధరియింపఁ దప్పనుచు న
 ద్దానిం ధరింపంగ నీ
 కులశ్శుఁ వారికి హక్కు లేదనుచు తాఁ
 గోపంబుతో న్యాయ మూ
 రి లఘుత్యంబునఁ బల్కు వీడక కడుఁ
 థిక్కారమియాయాజ్ఞ పొం
 దులకంచుఁ జయమాఖ్యికాను గనవే?
 తోషమ్మతో గాంధిజీ!.. 65

ఉ॥ హిందువు లాఘ్వికాసలిని
 నెంతయుహీనత తైలవారిచే
 బొందుచు వారివీధులను
 బోవుట కేనియు హాక్కు—లేక యే
 పొందెడి భాధ పంచములఁ
 బొందఁగఁ జేసిడి పాటకుఁ— ఫలం
 బందుచైయంచు వరముల
 కారని చెప్పితిమేలు గాంధిజీ!.

66

—♦ రా హ ర దీ తు ♦—

ఉ॥ సీమకు నేగువారలు రు
 చింగని మాంసము మెక్కుచుండఁగా
 నేమను నాల్న వర్ష ములు
 నిల్పఁగనేచ్చితి శాకభోజనం
 భూ మహియంమఁ దక్కుడయి
 యూదఁగరాని యవస్థిచ్చినఁ
 సీమది జంకులేకకడు
 నెమ్ముది నోర్చితివార! గాంధిజీ!.

67

ఉ॥ శాకశ్ల భోజనమ్మదియ

సాధ్యముకావున నాంగభూమిలో

ఆఏలి కాల్పుగాదొడఁగ

నాసగరమ్మన నెన్నో కోశముల్

జీకటులందు గుర్మమ్మురుట;

చిట్టికి మాటికి కొర్తువోటుకుం

బోఁకయు గల్లిన్ను వెనవఁ

బోవనుమాంసము నీవు గాంధిజీ!

68

ఉ॥ శాకాహార సమయ రూంగులకు ని

స్నాన్యరమ్ముమై జెప్పుగా

శాకాహారుల సంఘమ్ము నిలిపి మాం

సంబుం భుజింపఁగ కీ

డే కల్లు గుణముండదంచు సభ లె

న్నే జేసి బోధించి యెం

తో కీర్తింగనఁ గలితే చదువు నం

దున్నష్ట యోగాంధిజీ!

69

—♦ అ ర ర త ఇ మ ♦—

ఉ॥ నాలవవంతు వంటగల

నాడును శిస్తు వసూలుచేయఁగా

మేలగునే విడుండనుచు

మేలిమి షల్కులు పల్క సుంతయుం

బాలకులొప్పుతుండ నోక

మాటను రైతులనిల్చి “భేద” లో

నేలికాలిన్న శిస్తానఁగ

కే జయమిచ్చితిగాడె? గాంధిజీ!.

70

ఉ॥ ఆకలిబాధచే కడు న

హామ్ముమబాదున ఫ్లైకరీలలో

పాణినరాని బాధలను

బడ్డజనమ్ములు కూలి హెచ్చుగా

మాకిమఁడన్న స్వాములకు

మాననమెక్కుకయుండ సత్య దీ

క్రూకృతి నన్నముఁ విడిచి

యూర్మలఁబ్ర్యువవె సీన్లు? గాంధిజీ!

71

—♦ ఖ ४ ప్ర ५ ♦—

చం॥ తిలకును దై వమంచును ను

తించుచు దేశజనాభులెంతయుఁ

గొలువఁగ నమ్మహమహఁడు

కొల్పును నిన్ను మహాత్ముగఁగ; భూ

వలయమునందు సాటియగు

వాఁడొక నాయకుఁడున్నె సీకు? నీ

నలిపిన సేవ దై వత నా

సంగేను భూమిని మేలు గాంధిజీ!. 72

చం॥ తిలకొనరించు సేవలకు

దీర్ఘతీఁగాదె బుణమ్మునెల్ల నా

కలుషములేని పూతునకు

గారవమింయ “న్వరాజ్యకోశముఁ”

నలిపియుఁ గోటిరూప్యములు

నెమ్మువసూలొనరించియుఁ; నినుఁ

గలసిన మిత్రుకోటి నొక

నాఁడును వీడవుగాదె? గాంధిజీ!. 73

ఉ॥ దేశతు బంధుడై జగతి
 దీ పినిగాంచిన చి తరంజనుం
 డిశని చంతకేగఁగ న
 హీనములై న తదీయసేవలం
 దేశము శాశ్వతమ్యుగ ను
 తింపఁగ వాసిటలొండు నిల్చి భూ
 మిశ నమానుసప్నయుషు
 నెంతయుఁ గాల్చితిపీవు గాంధిజీ!.. 74

మ॥ నినుభ కింగడు కొల్చిరా నమయు లెం
 తేగానవారిర్యారణ
 మనమందెంతయుఁ బీర్చితోఁగనుచు న
 నాగ్నార్థ మాసానమం
 దునుపంజాలితి; బాలనెహల్ఁఁగడు ము
 దుంగూర్చు బొల్యమ్యు నా
 టనె యధ్యత్తతనిచ్చి కాంగేరిసను ఏం
 టం జేర్చితో గాంధిజీ!.. 75

శా॥ రాజీంహృండతఁడెట్టి సత్యధనుఁడై

రాజైలైనోగాని దా

రాజై నీ హృదయంతరిక్షమున సా

మార్చిబ్యంబు కావించుచుఁ

రాజైలై గదు నప్పుఁటేలు నమశ్శా

రమ్యకృతిఁ దాల్చుచుఁ;

పూజార్థాయము లెంతగా సలిపెనో

పూర్వమ్మునం గాంధిజీ!.

76

ఉ॥ వల్లభభాయి భక్తుఁడుట

వహ్వారె యూతుఁడు సర్వభూమికిఁ

వలభుఁడొటకుం దగిన

వాఁడగుఁటల్లను నీదుఁచల్చియుం,

గలయుఁ బౌపమంటక జ

గమ్మును బేముసీఁ గాల్చు చిత్తపుం

చెల్లుఁడనమ్ము గల్లుటనె

చేవనమాననుమిత్తీ! గాంధిజీ.

77

చం॥ నవాజ విచక్కణత్వమును,
 సాధుత, మైత్రీయు, తాత్త్వవిత్వముఽ
 బహుళ విధేయతాగుణము,
 బంధుర సంఘబలమ్ము నొప్పునా
 విహితుల యు తమార్పాతను
 బెండుగఁ దోయుచు లంచగొండుకు
 బహుమతు లిచ్చు మిత్తుర్చిలను
 వారణాచేయుమ నీపు గాంధిజీ!, 78

ఉ॥ తాయిగముచేసి జీవితము
 నంతయు దేశముపొంచెనిచ్చు నీ
 తాయిగుల రాజకీయముగ
 హత్యలనేతుగు తాము జైశ్వరు
 ఏగియు సంపదల్ఫుదుగ
 డింతురు కొందరు మిత్తుర్చార! నీ
 వా గణసీయులందెలిసి
 నాయియుమెనర్పు మహాత్మ! గాంధిజీ!. 79

ఉ॥ లంచములందువారికిడు

లక్ష్మీమునేనియు సజ్జనాభిప్రే
 సుంచమి సద్గుణమ్ములకు
 నొగమి సీదు స్వరాజ్యయజ్ఞపుణ్య
 మంచిని దుర్యంచుబాధి! యు
 బద్ధము లాడుచు మిత్తులెట్లూ సీ
 కెంచిన చెట్లుదుర్యంచుమరు
 వేగసులంగను వారి గాంధిజీ!. 80

చం॥ జననికి గల్లుపేర్చిమ మది

చాలదు వల్లభభాయి పేర్చిమకం
 చును వచియించితీవతని
 శుద్ధపుంచేర్చిమ మడెంతో? దానిచే
 నినువారియింవ నేతపము
 నీయెడఁ కేసెనో? ధన్యమూర్తి నా
 తని మది నెంతేగావలతో
 ధర్మవిచార! మహాత్ము! గాంధిజీ!. 81

ఉ॥ భారతదేశ సేవకయి

బాధలు పెక్కలు చెందినమై; శృం
గార కవిత్య సంపదలు
కార్యలెడు పూజ్య; తపమ్మనంమ నిఁ—
జేరువనుండి సేవలు ర
చించు సరోజిని భాగ్యమెందు నె
వ్యారలు పొంద నేర్తురోళా?
భారతభూషిని నేడు గాంధిజీ!.

82

—♦ స్వ రా జ్య దీ కు ♦—

ఉ॥ భారతికీ వ్యరాజ్యమది

ప్రాప్తము కాకయయుండ నాశ్రిమం
బెరహిఁ జేరనేర్తునని
యేగ వహమ్మదుబామనాఁగ నొ
సారు స్వప్టణంబునకు
అక్కట సీదగు శ్రీధర్కైస్తు చే
కూరునొ సిద్ది ధర్మమున
కుఁ నిజభూషి త్యజింతె! గాంధిజీ!. 83

—♦ అ భ య ము ♦—

ఉ॥ భారతదేశము— విడిచి

పళ్ళిమఖండము నోషుటద్ది త

పౌర క్షమింపజాలమని

యూంగ్ల తలమ్ముననుండి రాగనే

గేరముగాఁ గుల్మాథిపులు

నేస్తుల, నింట భుజించినటి య

వ్యారల కూర్చులొచు వెలి

వైవాగ జంకవ సీవు గాంధిజీ!.

84

—♦ వి ర్యా భ్యా స ము ♦—

మ॥ పరదేశమ్మున కేగి విద్యగొసుచో

బారిషుకొపాంటు స

లరు సారాయము నాపరీకువిథి చ

ల్లు జేయఁగా దార్చిసుచుం

దురు తామిర్యదినాలుసారులది ని

న్ను సోక దాయు— మహా

సిరబుద్దింగషు బాల్యమండె గనుట్లు

సిద్ధార్థుడా! గాంధిజీ!.

85

ము॥ బడికెల్లప్పాదు వేళతప్పకయ పో
 వ్యాసర్వ పాతమ్మలం
 గదుశ్రీద్రం బరియించుట్టు; గురువులం
 గావించు మర్యాద సే
 బడిపిలండును సీదుఁగాఁ గలఁడే?; నం
 భావింపఁగా బోధకుల్
 కడు కీ రింబడి నాటనుండి కనవే?
 గణ్యాగ్యోషీ! గాంధిజీ!

86

చం॥ చినతనమంద యూంగమున
 శిక్షణమండెడువేళ పాత ఇఁ
 ల నిను పరీక్షయందు “గెట్టి”
 ల్యా పదముం బలక్యాలిఖింపు మ
 స్తు ను దొనఁగుఁరచింప కను
 ణం గురుఁడారసి ప్రిక్కువాని వాఁ
 తను గని దిద్దుగోరనది
 తప్పనవే? బుతమూర్తి! గాంధిజీ!.

87

—♦ రా ర్యా ము ♦—

ఓ॥ కటుగ బటులెందఱకు
టు

క్రుష్ణీ షాడమటంచు ప్రేమతో

సట్టి జనార్థి కషముల
బు

యందొకపాలును జెంద నిండుగా

బటును గటుమాని జన
బు

వంద్యుడ! జానువుదాఁతు నంతకే

కటుదొడంగితీకరుణ
టు

కల్గానె యస్యలసందు? గాంధిజీ!

88

చం॥ కరుణను “ఫేడ” హోర్చితివి

కాదె? నెఱాలున భారతీయులం

కరుణను రత్న సేసితివి;

హౌమములంబడి మృగుభారతిం

గరుణను స్వారముకు విడిచి

కావఁదలంచితి రేఖవట్టు దు

సరమగు క్రష్ణమంది; నిను

దెవమనంగను రాదె? గాంధిజీ!,

89

—♦ బ్రహ్మ చర్య ము ♦—

చం॥ నలువది వత్సరమ్ములయి

నం తుదిఁదాఁకకమున్న సేమశ్రం

బలిమిని బ్రహ్మాచర్యమును

వాస్తుపరీతిగ నాచరింపఁగఁ

దలఁచి మహారులేని తలఁ

దాలుఁగ జంకిన యూ వృతమ్మునే

ర్పులరఁగ నాచరించితి వ

ణు! బుఫులీడొకొ సీత? గాంధిజీ!. 90

—♦ అద్ద రు ప్రభో ధ ము ♦—

చం॥ తసగృహమందు నన్నమును

తా నెఱువండునొ సాధ్య; యట్టులే

తనగృహమందు భర్తయును

ధర్మనశిషుణి నూలువడ్డి— గు

డ్డను తమ మానరక్షణక

డాంబికవృత్తిని నిత్యనృషి న

ల్పనగునటుచు ధర్మమును

బల్కి—తివెలరుమైచ్చు గాంధిజీ!. 91

ఉ॥ రాటపుబట్ట యూమెను ధ
 రాతలమందుఁ బవిత్స్థవస్తు వీ
 నాటను దేశమందు జన
 నాయకులెలరు వారిబట్టకుఁ
 రాటముమిాద నూలును క
 రమ్ము ముదమ్మునఁ దీయుచుందురీ
 గాటపు ధర్మముఁ నిలుపఁ
 గల్లాన యన్ముఁడు భూమి? గాంధిజీ!.. 92

—♦ ని ష్టూ మ సే వ ♦—

—————

ము॥ ధనకాకుంగాని పెద్ద వైద్యవరు లే
 ధర్మార్థమై వైద్యముం
 బొనరింపం దలపోయతుండుఁ గడు సే
 రుఁ దాల్చియుఁ మీరఁగా
 జని రుస్తుంజి స్తువైద్యశాలుఁ గడు ని
 స్తువైద్యశాలుఁ న్యాయవా
 దన మందుండియు సేవనేసితివి ని
 త్యంబుఁ గడుఁ గాంధిజీ!.. 93

ఁ॥ పీడరులెందు పోదులను
ఁ

జెంచుచునుందురు నీవొ లాభముల్

పాడయిన్కు క్క యింటులకు

బంధురలాభముగాఁగ నొడ్డత్తో
ఁ

గూడిక క్లఁజేయుచును

గోదులకెక్కు-కయుండుజేతు వె

వ్యాండగు న్యాయవాదులను

వారల నీకును నీడు? గాంధిజీ!.

94

—♦ అ హిం సాస రణ ము ♦—

మిల్లి నిను ప్రాణమ్ములు తీయగాఁదలచి క్యాం
ఁ

తిం తెల్లవారాఫీకా

వనిలో సీమరునుండి కాలిడుగనే
టు

ప్రాణాలకైవచ్చి చం

ప నెమర్కున్నను దూషణల్ సలుపకే

ప్రాణారమ్మెయేని హిం

నను కావింపకే చోప్పుసైపవే? యహిం

సా మూర్తివొ! గాంధిజీ!.

95

ఉ॥ సీ సుగుణమ్మలం దెలిసి
 నిన్నను బోర్వఁగ బుధితుట్టి పో
 లీసులనేలు నా సుపరి
 డెంటు సతీమణి చంపకుండ న
 డై సుతుఁ దలియుంబలె మ
 హఁ దయుఁ బోర్వఁవకయున్న పార్విముల్
 తీసెడివారె; దైవముగ
 తిఁగద దక్కితిపీపు? గాంధిజీ!.

96

ఉ॥ భారతభూమి రక్తము
 భావమునందలపోసి దైవమా
 తీరున నా సతీమణిని
 దెచ్చి నినుఁ బాదివింది సీ యహిం
 సారతి—భారతస్తులిని
 నాకెడురక్తను—రక్తఁజేసేగా
 కేరవుడా మహాజనము
 నెలనదిర్చి జయింతుర్చు? గాంధిజీ!.

97

—♦ లా క శూ జ్య త ♦—

ఉ॥ ఆఱగు ఖండమల్ నిను మ

వోత్సునిగాఁగను నొప్పు; నేఁదు శృం
గారశుజ్యోతియో యనఁగ
గాఁలుచునుందువ యొలభూమికిం
గూరుచు చంట్యోబోలి; జన
కోటుల కైలను నీవరత్నమ్—
కీరతిఁ గాంచితో; జగతి
కిఁ బ్రథమార్యఁడ్చువైతి గాంధిజీ!.

98

ఉ॥ బుదుడతండు భారతిని

బుటి జగమ్ముల కైలజ్యోతియై
బోధయుద్ధైవమ్— గణనఁ
బొండెను సీవును నేఁచికాలపుఁ—

బుద్ధుఁడ్వై యపోఁసయది

బోధనమ్— బొనరించి మేల్చియో
వదత్తి నాచరించి బహు
వంమ్యఁడ్వైతివి మేలు! గాంధిజీ!.

99

మ॥ అవతారంబని హిందువుల్ కొలువ నీ
 దో బుద్ధరూపంబు బో
 దవరుల్ మెచ్చుగ కీర్తిస్త రూపమని న
 త్యస్తార్థితో సంచి టై)
 స్తవులాడ్కాగదు పుణ్యమూర్తివనుచుం
 ధర్మత్తులో ముస్లిముల్
 స్తవముం జేయుగ లోకపూజ్యతను చెం
 దం ఖాలితో! గాంధిజీ!

100

ఉ॥ వార్షిసితి సజ్జనాశిర్మితుండ
 రాఘవచంమృండ; భారతంబున్క
 వ్యాసమహార్షి చెప్పుగను
 వార్షిసినవాడను మూడు పర్వముల్;
 నీ సుగుణ ప్రపంచమున
 నీ శతకమ్మున సేర్పినంత సే
 వార్షిసితి భూమికిం దెలుపు
 వాంఘ జనించుటఁజేసి గాంధిజీ!.. 101

విషయ సూచిక.

విషయము	పుట	విషయము	పుట
1 భారతదేశసేవ	1	14 హిందూమతి	30
2 హరిజనసేవ	4	15 సత్యము	31
3 తాగ్విడు	9	16 కాకాచారిత్తు	34
4 దృష్టిదోషము	12	17 ఆర్రణ్యము	36
5 స్పృష్టిదోషము	13	18 ఏత్రీ ప్రేమ	37
6 సర్వసమత్వము	15	19 స్వరాజ్యదీపు	42
7 అహింస	16	20 ఆధ్యయను	43
8 పితృమాతృధ	19	21 విచ్యుథ్యాసము	43
9 హిందూమహాయ్యుద్ధియు } మైత్రీ } 21	21	22 కారుణ్యము	45
10 ప్రజాసేవ	23	23 బ్రహ్మాన్యము	46
11 త్యమ	25	24 ఖద్దరు ప్రశోధను	46
12 సంఘసంస్కరము	28	25 నిష్టామనేవ	47
13 స్వరాజ్యప్రియానము	29	26 అహింసాచరణము	48
		27 లోకస్వాజ్యిత్త	50

అ గ్రౌంట్ క్రమ రాజికల లిస్ట్ గ్రౌంట్ క్రమము

ముంటూకుమారి (వఎల) బి. ఎ. కు టెప్పు)	1-4-0
విషయువగరసాహృద్యము (రు. 100 ల బహుమతి) నవల. ఇంటదురోడియొటువకు టెప్పు)	1-0-0
అస్ట్రడక్షమహాపాశియగు బ్రాహ్మణవిల్లు సాహార్య నిరాకరణమువర్షుము 700 శ్రుటులు	2-4-0
గాంధిభారతరక్తములు (500 వద్దు)	0-10-0
గాంధిభి కత్తకము (వద్దు)	0-5-0
వల్లబికుక్క తెల్లనగునా? (వద్దు)	0-2-0
గాంధిభి జీవిరము	0-12-0
నవ్వుభి జీవిరము	0-10-0
చిత్రరంజనదాను జీవిరము	0-8-0
సుఖామచండ్రబోను జీవిరము	0-8-0
గాంధిమహాభారతము (వద్దు. వేదవ్యాసుడు చెప్పివడి.) (1) విశాఖ (2) "బ్రాహ్మణవక్త" (3) ఉక్కోగపర్వములు (అష్టులో ఉన్నవి.)	

క్రొ ల గ్రౌంట్ ము 30.

గాంధిభికథలు ముఖా భా॥	0-3-0
డిట్రో రెంపా భా॥	0-5-0
అశ్వమీథికథలు ముఖా భా॥	0-4-0
డిట్రో రెంపా భా॥	0-5-0

